

Gedicht Veur Frits

Nee, we worden nait allemoal honderd joar
ook al willen we dat groag met mekoar.
Mor Valthermond het Frits Bodewitz
de man, dei honderd en twei joar is.
Kreeg´n vroag van aine, dei wol wat waiten
over´n schoolmeester en t´wol mie nait te binnen schaiten.
´k Had overoal al geïnformeerd
mor de informoatie was oal verkeerd.
Ben in de auto stapt en ben noar Bodewitz goan
misschien wos hij wel wat over de meester zien naam.
Frits Bodewitz, deed zulf de deure open
en kon geliek noar binnen lopen.
De beste man was aan´t strieken
nou, ik stond met open mond te kieken.
Honderd en twei joar, wat´n riekdom veur de man
kom, we goan d´r even bie zitten Jan.
Ik vruig hom of d´r ook´n meester Huizinga op school 49 west was
Frits zee, doar zat ik in 1927 bie in de klas.
Het was ain laive meester, zeker weten
ben de meester ook nooit meer vergeten.
Volgens Frits was de meester in 1928 noar Bergentheim goan
om doar aan ain school te stoan.
In´t archief van Bergentheim zag ik Huizinga stoan
en toun ben ik verder aan´t zuiken goan.
Helaas kwam de meester en zien vrouw, in 1960 deur koolmonoxide om´t leven
mor met dank aan Frits, heb ik dit gedicht schreven.
Honderd en twei joar en nog oaltied achter de striekplaanke aan´t waark
met pretoogies en´n glimlach om de mond.....en nog zo staark!

Jan H.Ottens

